deū eſſe in celis Tiburcius r̄ndit Non
intelligo qua intencione iſta pſeq̄ris
Cecilia dixit Miror te frater ut non
intelligas figuras fictiles gipſeas lig
neas ereas atq; lapideas uel cuiuſcumq;
metalli deos eſſe nō poſſe q̄s aranee
texūt et aues ſtercorant in quorum
capitib; ſolent ſibi ciconie nidos inſtru
ere quos dampnaticij faciūt Nā ad omne
metallū pro criminib; dampnati mittūtur
ergo a dampnaticijs initiū accipientes
quomō pōt dij uel eſtimari uel credi
Inter mortuū deniq; et ſimulacrum
nulla diſtancia eſt Sicut eñ mortuus
oīa mēbra habet flatū tñ et vocē nō
pt habere nec ſenſū ſic et iſta numi
na vana ~~ore locuti ſunt manib; pal~~
~~pauerūt~~ oīa quidem mēbra habent
ſed oīa fatua et caduca noſcuntur et
deteriora quā hoīes mortui cōprobātur
Quia hominū mēbra dum viuerēt
et oculis viderūt et aurib; audierūt
ambulauerūt pedib; ore locuti ſūt
manib; palpauerunt et odorē nari
bus aſſumpſerūt Iſti autē a morte
ceperūt et in morte pdurant quia
nunq̄ nec vixiſſe nec poſſe viuere cō
pbantur Tunc cū oī alacritate tiburcius
ait Qui ita nō credit pecus eſt Hec
dicente tiburcio ſcā cecilia oſculata
eſt pectus eius et dixit Hodie te fateor
eſſe meū cognatū Sicut eñ amor dei
michi fratrem tuū coniugem fecit
ita te quoq; michi cognatum contemptus
faciat ydolorū Unde quia paratus es
ad credendū vade cū fratre tuo ut pu
rificationē facias p quam merearis
angelicos vultus aſpicere et omniū
tuarū veniā inuenire culparū Tūc
dicit fratri ſuo tiburcius Obſecro te fr̄
ut dicas m̄ ad quē me ducturus es Rn̄dit
valerianus Ad magnū virū vrbanum
nōie in quo ē aſpectus angelicus veneranda
canicies ſermo verus et ſapīa conditus
Dicit ei tiburcius Tu illū vrbanū dicis
quē papā ſuū xpiani nominant hunc
ego audiui iam ſcdo dampnatū et iterū
pro ipſa re qua dampnatus ē latebra ſe fo
uendo pcauere iſte ſi inuentus fuerit
ſine dubio atrocib; dabitur flammis et ut
dici ſolet centenas exoluet Et nos ſim
ul cremabimur ſi cum illo fuerimus in
uenti et dum querimus diuinitatem

celis latentem incurremus furorē exu
rentem in terris Dicit ei cecilia Si iſta
vna eēt vna vita et nō eſſet alia iuſte
iſtam pdere timeremus eſt aūt vita ſatis
iſta melior et q̄ nunq̄ finiri pt Ut qd
iſtā pdere timeamus qn̄ plurius pditorum
ad illius acquiſitionem attingerimus Reſpondit
tiburcius Adhuc hoc nunq̄ audiui Ergo
eſt altera vita pter iſtam Dicit ei ce
cilia et hec qd in iſto mūdo viuitur vita
eſt quā humores tumidant dolores
extenuant ardores exiccant aeres mor
bidant eſce inflant ieiunia macerant
ioci ſoluūt triſticie cōſumūt ſollicitudo
coartat ſecuritas hebitat diuicie iact
ant paupertas deicit iuuentus extollit
ſenectus incuruat frangit infirmitas
meror conſumit et hijs oīb; mors fu
ribunda ſuccedit et ita vniuſis gaudijs
carnalib; finem imponit ut cum eſſe
deſierit nec fuiſſe putetur Pro nichilo eñ
cōputatur iā eē quod nunc eſt Illa aūt
vita que iſti vite ſuccedit aut ppetuis
tribulacionib; datur i iuſtis aut eternis
gaudijs iuſtis offertur Rn̄dit ad hec tibur
cius dicens Et quis ibi fuit et inde huc
veniens nobis hoc potuit indicare ut
merito poſſimus iſta aſſerentib; credere
Tūc bta cecilia erigens ſe ſtetit et cū
magna conſtancia dixit celi terreq;
maris et hominū ac volucrū reptiliū
pecuduq; creator ex ſemetipō anteq̄
iſta oīa faceret genuit filiū et ptulit
ex virtute ſua ſpiritū ſcm̄ filiū ut cre
aret oīa ſpm̄ ſcm̄ vt viuificaret vni
uerſa Oīa aūt que facta ſunt filius ex
patre genitus condidit vniuerſa autem
que condita ſūt ex patre pcedens ſpiritus
ſcūs animauit Dicit ei tiburcius Certe
vnū deū in celis eē credendum aſſeris
quomō nūc tres eſſe teſtaris Rn̄dit
cecilia Unus deus i maieſtate ſua eſt q̄
ita in ſcā trinitate diuidimus ut in vno
hoīe dicimus eē ſapienciā vna q̄ ſapiā
dicimus habere ingeniū memoriā in
tellectū Nā ingenio adinuenimus qd nō
didicimus memoria tenemus qd docemur
intellectu aduertimus q̄cquid vel vidē
nobis vel audire contigerit quid modo
facimus Nunquid nō iſta tria vna ſapia
in hoīe poſſidet nō ſi ergo hō in vna
ſapiencia trium poſſidet nomen quōmo
non deus omnipotens in vna deitate trinitatis

License: CC-BY-NC – St. Gallen, Kantonsbibliothek, Vadianische Sammlung, VadSlg Ms. 70, f. f.%20144r – Casus Sancti Galli; Vitae sanctorum (http://www.e-codices.ch/en/vad/0070/f.%20144r)